

ת"פ 13066/05/16 - מדינת ישראל נגד רישר נחמני - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

19 ספטמבר 2017

ת"פ 13066-05-16 מדינת ישראל נ' נחמני

לפני כבוד השופט יואב עטר

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד שגיא אבנעים

נגד

רישר נחמני - בעצמו

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד רישר נחמני

גזר דין

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן, בשתי עבירות של התפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה (שתי עבירות לפי סעיף 406 (א) לחוק העונשין התשל"ז 1977); עבירה של הסגת גבול (עבירה לפי סעיף 447 (א) לחוק הנ"ל); שתי עבירות של התפרצות למבנה שאינו בית מגורים וביצוע גניבה (שתי עבירות לפי סעיף 407 (ב) לחוק הנ"ל ועבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב (עבירה לפי סעיף 413 לחוק הנ"ל).
2. כתב האישום המתוקן שבו הודה הנאשם אוחד 6 אישומים שונים.
3. בקצה המזלג יצוין כי בתוך פרק זמן של כיומיים, התפרץ הנאשם לשתי דירות מגורים בעיר דימונה, על מנת לגנוב מהן. מאחת מהדירות גנב הנאשם את תיקה של בעלת הדירה אשר הכיל ארנק ופרטי רכוש נוספים, ובין השאר, הכיל כרטיס חיוב.
4. הנאשם, לאחר שגנב את התיק מתוך הדירה, הגיע למכשיר כספומט בדימונה ובעזרת הכרטיס והקוד הסודי שגנב מדירת המתלוננת משך מהכספומט סכום של ₪ 200 מחשבונה של המתלוננת.
5. בנוסף, במהלך אותם יומיים הסיג הנאשם גבול דירה נוספת (שלישית במספר) לאחר שטיפס על קיר חיצוני של הבניין, הגיע אל חלון הכביסה, ניסה להיכנס אל הדירה בכוונה לבצע גניבה, בכל שניסה לפתוח את התריס והמתלוננת אשר שמעה רעשים פתחה את החלון, ראתה את הנאשם וזה אמר לה כי הוא מחפש דירה של אדם אחר ירד במהירות ועזב את המקום.
6. בנוסף, במהלך אותם יומיים, התפרץ הנאשם לשני דוכנים שונים של מפעל הפיס, הממוקמים בעיר דימונה. הנאשם שבר את חלון אחד הדוכנים נכנס לתוכו וגנב ממנו טפסי הוראת קבע ורכוש נוסף, ולאחר מכן שבר חלון דוכן נוסף של מפעל הפיס ומשם גנב מספר קופות צדקה.

7. עניינו של האישום השישי, בכך שהנאשם החזיק במספר סטים של מצעים השייכים לחנות הממוקמת במרכז המסחרי בדימונה, מבלי שהיה בידו להראות שקיבל את החזקה בהם כדין.
8. ביום 24.4.2017 הודיעו הצדדים שהגיעו להסדר טיעון, אשר כלל את תיקון כתב האישום, הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן, והבהרה כי אין הסדר בין הצדדים לעניין העונש. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי הטיעונים לעונש יידחו עד לאחר קבלת תסקיר.

תסקיר שירות המבחן

9. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם, כבן 44, נשוי ואב ל - 3 בנות, שוהה כיום במסגרת קהילה טיפולית ("הר טוב - בית אור אביבה").
10. מהתסקיר עולה כי הנאשם שוחרר ממעצר "דלת לדלת" לקהילה הטיפולית לפני מעל לשנה, שוהה בה מאז יום 27.7.16, וכעת נמצא בשלב ההוסטל הממוקם בתוך הקהילה ועתיד לסיימו עד ליום 27.9.17.
11. מהתסקיר עולה כי הנאשם השלים 12 שנות לימוד, שירת בצה"ל כחייל מקא"מ ושוחרר בשל ביצוע עבירת סמים טרם השלמת השירות הצבאי.
12. כעולה מהתסקיר הנאשם מנהל מגיל צעיר אורח חיים עברייני ובמהלך חייו ריצה שנים רבות בבית הסוהר (לתקופות מצטברות).
13. בתסקיר עולה כי הנאשם החל להשתמש בסמים מסוכנים בגיל 13 באופן מזדמן. בגיל 17 החל להשתמש בהירואין שימוש מזדמן שהפך קבוע, ובגיל 19 העמיקה מעורבותו בסמים תוך שהשתמש בסמים נוספים, תוך שבגיל 41 החל להשתמש גם בסמים סינטטיים ("נייס גיא").
14. הנאשם עבר הליך טיפולי בשנת 2004 עת שוחרר ממעצר לקהילה הטיפולית במלכישוע, שם שהה כשנה, בהמשך, שולב בטיפול שיקומי תעסוקתי בהוסטל פתוח לתקופה בת חצי שנה נוספת, ולאחר סיום הטיפול חזר לביתו.
15. מהתסקיר עולה כי בשנת 2007 הסתיים הטיפול, והנאשם משך כ - 4.5 שנים לא השתמש בסמים.
16. כעולה מהתסקיר בשנת 2012 שב הנאשם לצרוך סמים תחילה באופן מזדמן ובהמשך באופן אינטנסיבי.
17. הנאשם גם שולב בשנת 2015, בטיפול בן מספר חודשים במסגרת "דיאלוג מחודש".
18. ביחס לעבירות דנן, סיפר הנאשם לשירות המבחן כי בתקופה בה בוצעו מעד וחזר

להשתמש באופן אינטנסיבי בסמים מסוכנים, ולדבריו, באותם יומיים בהן בוצעו העבירות לא שלט בהתנהלותו, והיה נתון להשפעת חומרים משני תודעה.

19. כעולה מהתסקיר, הנאשם שוחרר לקהילה הטיפולית במסגרת הליכי המעצר בתיק דנן, ושוהה שם מאז יום 27.7.2016, תוך שמהתסקיר עולה כי תחילה הנאשם התנהל באופן פסיבי, ושיתף פעולה באופן מוגבל עם ההליך הטיפולי ואולם צויין כי בהמשך ולקראת סוף תהליך הטיפול בקהילה, לאחר התערבות טיפולית משמעותית, ניכר תחילתו של שינוי בנאשם.

20. כעולה מהתסקיר ביום 27.9.17 הנאשם עתיד לסיים את שלב ההוסטל ולחזור לחיק משפחתו בדימונה, תוך שגורמי הטיפול המליצו כי עם שובו לדימונה ישתלב ביחידה לטיפול בהתמכרויות באזור מגוריו, על מנת שתהליך השתלבותו מחדש בחברה ייעשה בליווי ובהדרגה לקראת חיים עצמאיים.

21. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה לאורך חייו להתנתק מעברו השולי וההתמכרותי וכי הנאשם מתקשה להציב גבולות ברורים אל מול החברה השולית אליה הוא משתייך, הגם שהנאשם שואף לחיות חיים נורמטיביים.

22. שירות המבחן עמד על גורמי סיכוי הנלמדים מכברת הדרך הטיפולית בה עבר כעת והמוטיבציה שהוא מגלה לשיקום חייו.

23. בסופו של יום המליץ שירות המבחן לאפשר לנאשם להשתלב בקהילה לאחר שחרורו מהקהילה הטיפולית, והמליץ על הטלת מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות לצד צו מבחן לתקופה בת 6 חודשים שנועד על מנת לוודא השתלבותו ביחידה לטיפול בהתמכרויות בדימונה ובכדי לסייע לו להשתלב מחדש באורח החיים הנורמטיבי.

טענות הצדדים

24. המאשימה בטיעוניה לעונש, עמדה על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ועל הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים.

25. המאשימה עמדה על עברו הפלילי המכביד של הנאשם ועל קיומם של מאסרים מותנים התלויים ועומדים כנגדו.

26. המאשימה הפנתה לענישה הנוהגת, ועתרה לקביעת מתחמים נפרדים ביחס לכל אחד מהאישומים תוך שביחס לכל אחד מאירועי ההתפרצות לדירה, עתרה לקביעת מתחם הנע בין 12 לבין 24 חודשים (שני מתחמים) ביחס לכל אחד מהאירועים של התפרצות לדוכני מפעל הפיס, עתרה המאשימה למתחם הנע בין 6 לבין 12 חודשים (שני מתחמים) ביחס לאישום בו הורשע בעבירה של הסגת גבול, עתרה המאשימה למתחם הנע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל, וביחס לאישום השישי, עתרה המאשימה למתחם שכולו במאסר על תנאי.

27. המאשימה הפנתה לפסיקה, עמדה על עברו הפלילי המכביד של הנאשם, ועל הנלמד מהתסקיר ביחס להתנהלותו בעבר ולחשש מהישנות העבירות, ובסיכומו של דבר, ביקשה להשית עונש מאסר כולל שלא יפחת מ 18 חודשי מאסר בפועל ביחס לכל עבירת התפרצות, במצטבר זה לזה, להפעיל את המאסר על תנאי במצטבר, וכן ענישה נלווית.
28. ב"כ הנאשם עמד על ההליך הטיפולי האינטנסיבי שעבר הנאשם.
29. ב"כ הנאשם עמד על כך שלא ניתן למעשה, מבחינה משפטית, לאמץ את המלצת שירות המבחן שכן ככל שיופעל המאסר המותנה, הרי שזה עומד על 12 חודשים ולא ניתן להמירו בעבודות שירות, וככל שיוארך המאסר המותנה לא ניתן להשית לצד זה, מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות.
30. ב"כ הנאשם ביקש להורות על הארכת המאסר המותנה.
31. ב"כ הנאשם ביקש לאזן את עתירתו העונשית בהעמדת תקופת המבחן על תקופה ממושכת יותר מזו שהומלצה על ידי שירות המבחן והביע הסכמה כי יוטל על הנאשם צו מבחן למשך שנתיים, אשר לשיטתו, יהווה מעין חרב המונחת על צווארו של הנאשם ואשר תבטיח את המשך ההליך השיקומי.
32. הנאשם בדבריו לעונש הביע צער וחרטה, סיפר על נסיבותיו האישיות, וביקש לאפשר לו להוסיף ולנסות לשקם את חייו.

דין והכרעה

33. הגם שבא כוח הנאשם לא ביקש זאת, סבורני כי יש מקום לבחון את עתירת המאשימה לקביעת מספר מתחמי העונש כמספר האישומים ולקביעת עונש נפרד ביחס לכל אחד מהאישומים.
34. סבורני כי בעניינו של הנאשם, יש להחיל את מבחן הקשר ההדוק ביחס לכל האירועים שהתרחשו באותם יומיים, לאור סמיכות הזמנים ובעיקר לאור העובדה שכל העבירות, ככלה נראה נבעו מהלוך רוח עברייני, שאחז הנאשם בפרק זמן נקודתי זה, כנלמד מסמיכות הזמנים והמקום.
35. הגם שיש לקבוע מתחם אחד, מטבע הדברים, על ריבוי מעשי העבירה, לבוא לידי ביטוי בקביעת המתחם. ודוק: "**מקום שאירוע אחד כולל מספר 'מעשים' תקרת מתחם הענישה הפוטנציאלית, תקבע לפי הצטברות עונשי המקסימום בכל אחד מהמעשים, ודוק: הצטברות עונשי המקסימום בכל אחד מהמעשים, מהווה את תקרת המתחם האפשרית אך אין משמעות הדבר, כי תקרה זו, תהווה בהכרח ... את הרף העליון במתחם הענישה, שעליו להיקבע בנתון לנסיבות העניין הקונקרטיות**" (ע"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).
36. התפרצות לבית מגורים על מנת לגנוב מתוכו, גורמת לפגיעה קשה בדיירי אותו בית, העולה מאות מונים על הנזק הכספי, מקום שהיא פוגעת באותו עקרון ש "ביתו של אדם מבצרו", שעה

שהנכנס והפורץ מחללים את פרטיותו של בעל בית המגורים, פולשים ברגל גסה לד' אמותיו, ופוגעים קשות בתחושת הביטחון האישי.

37. חברה מתוקנת אינה יכולה להסכין עם מצב בו רכוש אזרחיה יהפוך להפקר. מעבר לנזק הכלכלי הנגרם לבעלי בית המגורים ביצוע העבירות דוגמת אלו שביצע הנאשם, פוגע קשות בתחושת הביטחון האישי של האזרח, החש כי רכושו הופך להפקר, כמו גם פרטיותו וקניינו, וזאת הרבה מעבר לטרדה הנגרמת בשל הסידורים הנדרשים מקורבן העבירה לאחר ביצועה לשם תיקון הנזקים ורכישה מחודשת של הפריטים שנגנבו.

38. מעבר לפגיעה הקשה בתחושת הביטחון האישי של האזרח, הציבור בכללותו נאלץ לשאת בנזק שנגרם מביצוע העבירות של כניסה לבתי מגורים לשם ביצוע עבירה, פריצות לבתים, כמו גם גניבות רכוש מבתי מגורים אליהם נכנסו עבריינים לשם ביצוע עבירה. שכן, כפועל יוצא מהתופעה בכללותה (בכתב האישום המתוקן לא צוין אם בעלי הבית נשוא כתב האישום המתוקן היו מבוטחים), חברות הביטוח מגלגלות את עלות הנזקים אל כלל הציבור על ידי העלאת פרמיות הביטוח.

39. עבירות הפריצה לבתים כמו גם הכניסה לבתים לשם ביצוע עבירות, גורמות להוצאה כספית נוספת לבעלי בתי המגורים הנאלצים להשקיע ממון רב מכיסם ברכישת דלתות עמידות, סורגים לבתי המגורים, או מערכות אזעקה ואמצעי מיגון שונים ומשונים בבתי המגורים, ויש שבשל החשש מפריצה לביתם אף נאלצים לשלם מידי חודש בחודשו לחברות אבטחה סכומי כסף ניכרים.

40. עבירות הרכוש, הפכו זה מכבר למכת מדינה של ממש. הנזק שנגרם לציבור כתוצאה מכך, הוא עצום (הן בהעלאת מחירי פוליסות הביטוח, הן הצורך בהתקנת מערכות מיגון שונות ומשונות, והן במישורין) ומשליך במישורין על תחושת הביטחון האישי של הציבור, ועל תחושת ההפקר, ביחס לביטחון ורכושו כמו גם ביחס לעצם הערך הנוגע למה שהוגדר פעם "ביתו של אדם הוא מבצרו".

41. עבירות הרכוש, נוכח ריבויין, גורמות גם לפגיעה קשה באיכות החיים של הציבור הנובעת מן החשש ומן הצורך לשמור ולהגן על הרכוש בכלל ועל בתי המגורים בפרט. עבירות אלו הן עבירות אשר נפש הציבור הרחב נקעה מהן ומן ההפקר שנגרם לקניינם עד כדי פגיעה של ממש באמון הציבור, בשלטון החוק ויצירת תחושה של לית דין ולית דיין.

42. דומה כי ליבנו גם בעגמת הנפש והפגיעה הקשה הן בתחושת הביטחון, הן באיכות החיים והן הפגיעה הכלכלית בקרבנות המגלים כי שגרת יומם נשללה מהם וכי רכוש אותו רכשו בדי עמל נחמס על-ידי זדים, אשר פלשו לביתם ועשו בו כבשלהם.

43. דומה כי ליבנו גם בתחושה הקשה של מי אשר מעבר לאובדן הרכוש, מגלה כי אחרים

שוטטו בביתו ועשו כבשלהם ברכושו ובקניינו. בנוסף, לא ניתן למזער בפגיעה הקשה בתחושת הביטחון האישי של קורבנות ביצוע עבירות רכוש בתוך בתי מגוריהם, תחושה הבאה לידי ביטוי בחשש שילוה מכאן ואילך, אותם, עם לכתם לישון כי אכן יוכלו לישון בביטחון כשהם מוגנים בין כתלי ביתם. מקום בו חווה משפחה פריצה או כניסה בלתי חוקית לביתה ע"י עברייני רכוש, לעתים מוצאים בני המשפחה קושי להשיב תחושת הביטחון לילדי המשפחה, קושי לשכנעם להישאר בבית לבד ואף קושי לשכנעם ללכת לישון בבטחה.

44. עבירות שכאלו המבוצעות בשכונת מגורים אינן פוגעות באופן קשה בתחושת הביטחון של דיירי הבית הספציפי בו בוצעו העבירות (נפגעי העבירה) אלא משליכות במישרין על תחושת הביטחון של דיירי הבתים השכנים.

45. סבורני כי לא ניתן להתייחס לעבירות אלו באמירה כי מדובר "רק" בעבירות רכוש, ועל בית המשפט להיות קשוב גם לנאקת הציבור הנורמטיבי, הסובל מתופעה קשה זו, והחש כי רכושו הפך להפקר, ציבור המאבד את האמון במערכת אכיפת החוק, כמערכת המסוגלת להגן עליו ועל רכושו.

46. ברע"פ 1708/08 **מרדכי לוי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) עמד בית המשפט העליון, בין השאר, על הצורך בהחמרת מדיניות הענישה בעבירות רכוש באומרו כי אלו היו: **"למכת מדינה, למקור דאגה וטרוניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם..."**

47. ור' גם (בהתאמות הנדרשות בשים לב לכך שהנאשם הורשע בכניסה לבית מגורים לשם ביצוע עבירה ולא בהתפרצות):

מיותר לציין את חומרתן היתרה של העבירות, את הפסול הרב הטמון בהם. עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים (רע"פ 398/14 טל בן משה ערג' נ' מדינת ישראל, תק-על 16319 (1)2014, [16/03/2014]).

48. ור' גם (בהתאמות הנדרשות): **"...נקל לשוות בנפשנו את תחושתו הקשה, את אבדן הביטחון ואת הייאוש הקודר של קרבן עבירה, אם משגילה בשובו לביתו כי פרצו אליו ורכושו נגנב, ואם כשיוצא הוא את הבית כדי לגלות כי רכבו שהחנה אמש נעלם ואיננו. על המשפט לתת יד למאבק באלה..."** (בש"פ 3453/05 ארז אברג'יל נ' מדינת ישראל, תק-על 2005(2), 1047).

49. מעבר לפגיעה בקניין, הרי שהפגיעה בתחושת הביטחון האישי של האזרח קשה פי כמה, ובנוסף, יש בעבירות אלו בכדי לפגוע גם בביטחון הפיזי של הציבור:

"...חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש שדומה כי ליבנו גס בהם... אין לראות בעבירות רכוש כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה. ...העבירות של גניבת רכב או התפרצות לדירה גם אם אינן מתוחכמות הן מסוג העבירות שיש בהן מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה. פריצה לבית או לחצרים מערערת את הביטחון האישי של הציבור וגניבת רכב עלולה בהאידיא להפוך חיש מהר למרדף משטרתי על כל הסכנות הכרוכות בכך... " (בש"פ 45/10 פאדי מסראוה נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

50. אודות עבירות הרכוש נאמר: "מעשים שנועדו לפגוע ברכוש ולשלול רכוש פוגעים בסדרי החברה, פוגעים גם בזכויותיהם היסודיות של יחידיה ובנסיבות מסוימות יש בהם כדי לסכן את ביטחונה של החברה..." (בש"פ 5431/98 רוסלן פרנקל נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

51. ור' גם (בהתאמות הנדרשות): "בפסיקת בית המשפט העליון נקבעה בדיוק ענישה מחמירה כלפי העבירות של התפרצות וגניבת רכבים שהפכו ל'מכת מדינה', עבירות אלו פוגעות בקניינים ובביטחונם של אזרחים תמימים. עוד נקבע, כי ככלל, מן הראוי להטיל במקרים אלה, עונשי מאסר משמעותיים" (עפ"ג 9595-08-13 (מחוזי חיפה) קייס חאג' יחיא נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

52. סבורני כי הדברים יפים בהתאמות הנדרשות גם לעבירות של התפרצות לבית עסק וגם לעבירות של הסגת גבול, שעניינן כניסה לבית מגורים לצורך ביצוע גניבה מתכוו.

מדיניות הענישה הנוהגת

53. כאמור, הפסיקה, קובעת כי בעבירות של התפרצות לבתי מגורים, כמו גם עבירות של התפרצות לבתי עסק, על בתי המשפט להחמיר בענישה.

54. בעפ"ג 28182-03-17 אבו עג'אג' נ' מדינת ישראל (24.5.2017) אישר בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, עונש של 13 חודשי מאסר בפועל (לצד מאסרים על תנאי, הפעלת מאסר מותנה, חלקו במצטבר לתקופה הנ"ל, ועיצומים כספיים) בעניינו של נאשם שהורשע בעבירה קלה יותר של כניסה אחת לבית מגורים בכוונה לבצע פשע וגניבה לפי סעיף 406 (א) תוך שאישר את מתחם העונש שנקבע בבית המשפט השלום (בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל).

55. בע"פ (נצרת) 97/10 סעאידה עאטף נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים) נאמר, בין השאר:

עוד אמרנו לא אחת, כי עבירות הרכוש, של פריצות לבתים, או למכוניות של אזרחים תמימים, הפכה למכת מדינה, אשר יש להילחם בה מלחמת חורמה, גם באמצעות החמרה בעונשם של עברייני הרכוש למיניהם. באשר לעבירת הרכוש וכאמור, קבענו לא אחת, כי רף הענישה הראוי הינו בין שנים עשר חודשי מאסר בפועל, למי שזו לו מעידתו הראשונה לבין 3 ואף 4 שנות מאסר, למי שבאמתחתו עבר כבד ומכביד.

56. בעפ"ג 27076-08-15, ראובן נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] נדרש בית המשפט המחוזי בבאר-שבע ביום 18.11.15 לערעורו של נאשם אשר הורשע בבית משפט השלום בביצוע עבירה אחת של התפרצות לבית מגורים אחד (ונדון בגין אותה עבירה ל 18 חודשי מאסר בפועל תוך שהופעלו מאסרים מותנים, חלקם בחופף חלקם במצטבר, כך שסה"כ נדון ל - 33 חודשי מאסר בפועל) וציין: "אין גם לומר שעונש של 18 חודשי מאסר בפועל, על עבירת ההתפרצות והגניבה הנוכחית, ובהינתן שמתחם הענישה שלעצמו (12-24 חודשים - י.ע.) סביר ומקובל, אף על ההגנה, הינו מופרז ובלתי מידתי בענייננו", תוך שעמד על עברו הפלילי של אותו מערער.

57. בעפ"ג 29831-08-15 סלמאן אלהריף נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים) אישר בית המשפט המחוזי בבאר-שבע ביום 4.11.15, גזר דין של 9 חודשי מאסר בפועל שהושת בעניינו של מערער יליד 1993, נטול עבר פלילי, אשר הורשע בעבירה של ניסיון התפרצות לבית עסק, וקשירת קשר לביצוע פשע, ואשר בעניינו המליץ שירות המבחן על הימנעות ממאסר מאחורי סורג ובריח.

58. בעפ"ג 14254-03-16 סרוסי נ' מדינת ישראל (13.4.16) אישר בית המשפט המחוזי בבאר שבע, גזר-דין בן 24 חודשי מאסר בפועל שהושת על המערער בגין ביצוע שתי התפרצויות לשתי דירות מגורים בסמיכות מקום ובאותו ליל, תוך שציין כי עונש מאסר בפועל בן 24 חודשים על רקע של עבר פלילי מכביד, אינו מופרז לחומרה.

59. בעפ"ג 49066-05-15 נגד מדינת ישראל [פורסם במאגרים] ציין בית המשפט המחוזי חיפה ביחס לעבירות של התפרצות לבית מגורים כי: "מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי בית משפט קמא, שנע בין 30 - 10 חודשי מאסר לכל עבירה אינו חורג מגדרי מתחמי הענישה הנקבעים בעבירות מן הסוג הנדון".

60. בעפ"ג 56652-11-12 פפלוב נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים) קבע בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו ביחס להתפרצות אחת לדירת מגורים אחת כי: "בית משפט קמא צדק איפה כאשר סבר כי מתחם העונש ההולם הוא בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל...".

61. בעפ"ג 28478-04-13 **בוחניק נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) קבע בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו כי: **"המתחם המקובל בעבירות ההתפרצות הוא בין שנה כרף תחתון לשנתיים כרף עליון..."**.

62. בת"פ 32209-03-16 **מדינת ישראל נ' אבו עגאג ואח'** (8.5.17) נקבע במקרה דומה שבו הורשע נאשם **בסיוע** לכניסה למקום מגורים לשם ביצוע עבירה (סיוע לעבירה לפי סעיף 406(א) וסיוע לגניבה) מתחם עונש הנע בין 6 לבין 12 חודשי מאסר בפועל (ביחס למבצע העיקרי שהורשע בעבירה זהה לעניינו של הנאשם דנן נקבע מתחם הנע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל שאושר ע"י ביהמ"ש המחוזי, כמפורט לעיל).

63. בת"פ 49787-02-13 **מדינת ישראל נ' לוי ביטון** (פורסם במאגרים) קבע בית משפט זה במותב אחר (כב' השופט דניאל בן טולילה), כי על מתחם העונש ההולם ביחס לעבירה של התפרצות לדירת מגורים, לנוע בין 12 לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

64. בת"פ 6048-05-12 **מדינת ישראל נ' חזן** (פורסם במאגרים) קבע בית משפט השלום בתל אביב-יפו ביחס לעבירה אחת של התפרצות לדירת מגורים וגניבה כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין 12 חודשים לבין 24 חודשים והוסיף כי: **"למותר לציין כי המתחם מתיישב עם פסיקתם העקבית של בתי המשפט בעבירות מסוג זה"**.

65. בת"פ 57639-01-15 **מדינת ישראל נ' נוחימוביץ'** (טרם פורסם) קבע בית משפט זה כי על מתחם העונש ההולם ביחס לעבירה של התפרצות בודדת לדירת מגורים אחת בשעת ערב כשדייריה אינם בבית לנוע בין 10 חודשי מאסר לבין 22 חודשי מאסר בפועל.

66. בת"פ 13955-06-15 **מדינת ישראל נ' אבו רקייק** (4.2.16), דן בית משפט זה במותב אחר (כב' השופט ד"ר י' ליבדרו) בגיר צעיר אשר היה כבן 18.5 בעת ביצוע העבירות, נעדר הרשעות קודמות אשר הודה והביע חרטה ל-12 חודשי מאסר בפועל בגין ביצוע התפרצות לא מתוככמת לבית מגורים וסיוע להתפרצות לפעוטון אשר היה סגור אך לא נעול וזאת לאחר שעמד בהרחבה על הנסיבות לקולא בעניינו של אותו נאשם.

67. בת"פ 21342-06-15 **מדינת ישראל נ' איתן אדרי** (8.5.2016), נדון נאשם בגין ביצוע עבירות של התפרצות אחת לבית מגורים וגניבה, שעניינה התפרצות בשעת ערב מבעד לחלון דירת מגורים וגניבת מחשב נייד, ל-11 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן, תוך שמתחם העונש הועמד בטווח שבין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 22 חודשי מאסר בפועל.

68. בת"פ 58372-12-15 **מדינת ישראל נ' קדוש** (6.6.2016) נדון נאשם בגין ביצוע עבירות של ניסיון התפרצות לבית מגורים, שעניינה פתיחת דלת בית מגורים באמצעות מפתח אותו השיג קודם לכן והימלטות מהדירה מיד לאחר מכן משהבחין במתלונן היושב על ספת הסלון ל 11 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן וקנס. מתחם העונש ההולם הועמד שם בטווח שבין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 22 חודשי מאסר בפועל.

69. סבורני כי בעניינו של הנאשם דן, בהינתן ריבוי העבירות ובהינתן ריבוי המעשים, כמו גם בהינתן הנסיבות של עבירת הסגת הגבול המציבות אותה ברף הגבוה של עבירת הסגת הגבול, על מתחם העונש ההולם ביחס למכלול מעשיו של הנאשם לנוע בין 18 חודשי מאסר בפועל לבין 48 חודשי מאסר בפועל.

הענישה בתוך גדרי המתחם ואפשרות החריגה מהמתחם בשל שיקולי שיקום.

70. לנאשם עבר פלילי עשיר ומכביד, הכולל 15 הרשעות קודמות בגין שורה ארוכה מאד של עבירות. הנאשם הורשע בגין ביצוע עשרות עבירות ומתוכן עבירות רכוש רבות מאד, לרבות עבירות זהות.

71. הנאשם ריצה במהלך חייו מאסרים בפועל בני שנתיים, 20 חודשים, חודשיים, 12 חודשים, 15 חודשים, 14 חודשים ו - 6 חודשים.

72. הנאשם זכה במהלך חייו בין השאר לענישה שיקומית, מקום שכעולה מגיליון הרשעותיו הקודמות נדון בעבר לצו מבחן ולהתחייבות, ללא הרשעה, לאחר שנמצא אשם בעבירה של שוד מזוין, בהמשך נדון ללא הרשעה לאחר שנמצא אשם בגין ביצוע עבירות שבל"ר, בהמשך נדון הנאשם לתקופה של שנתיים מאסר בפועל בלבד, לאחר שהורשע במסגרת צירוף של 20 אישומים שונים שעניינם בין השאר, ביצוע שורה ארוכה של עבירות רכוש רבות.

73. בהמשך נדון הנאשם בשנת 2007 במסגרת צירוף תיקים שענייניו התפרצות לבית מגורים, גניבה ועבירות נוספות, להארכת מאסר על תנאי ולצו מבחן.

74. ביום 10.7.13, נדון הנאשם בבית משפט זה בגין ביצוע עבירות של כניסה לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה, וניסיון גניבה, לצד עבירות סמים שעניינן בביצוע מעשים זהים לחלוטין למעשים נשוא חלק מהאישומים דן, שעה שהנאשם הורשע בכך שנכנס לבית מגורים בדימונה, מבעד לדלת הבית שהייתה פתוחה וניסה לגנוב מאותו בית תיק, ואז הופתע על ידי המתלונן ונתפס על ידו. באותו הליך הוגש תסקיר שעמד בהרחבה על אפשרויות הטיפוליות בעניינו ובסופו של יום המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה וצו של"צ בהיקף של 150 שעות.

75. בגזה"ד מיום 10.7.13, הועמד מתחם העונש על מאסר בפועל לתקופה של עד 14 חודשים, ובסופו של יום, בעיקר בשל שיקולי השיקום שפורטו בהרחבה באותו גזר דין, נמנע בית המשפט מלהשית מאסר מאחורי סורג ובריה על הנאשם, וגזר את דינו ל - 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות

שירות, לצד רכיבי ענישה נוספים ובהם מאסר על תנאי בן 12 חודשים שהינו בר הפעלה כיום.

76. את העבירות דנן ביצע הנאשם פחות מ 3 שנים לאחר שזכה לידו השיקומית המושטת של בית המשפט, ושעה שמאסר על תנאי בר הפעלה בן 12 חודשים כשל בהרתעתו.

77. לו בכך היו מתמצים פני הדברים, ומקום בו על בית המשפט, בגזירת הדין בעבירות אלו לקחת בחשבון גם את שיקולי ההרתעה, הרי שהדין היה לגזור את דינו של הנאשם ברף הבינוני גבוה של המתחם, וזאת לאחר שקלול ההודאה, המגלמת נטילת אחריות וחיסכון בזמן שיפוטי ולאחר שקלול הנסיבות האישיות הנלמדות מהתסקיר כמו גם שקלול שיקולי קולא נוספים הנלמדים מהתסקיר.

78. סעיף 40 ד' מאפשר לבית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום אם שוכנע שהנאשם השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם.

79. הנאשם עבר הליך טיפולי אינטנסיבי, ואולם בעניינו, גם כיום, קיימת התלבטות רבה.

80. יש לזכור כי הנאשם, במסגרת הליכים קודמים, בעבירות דומות, כבר עבר הליך טיפולי דומה שכלל שהייה בקהילה טיפולית סגורה, שהוביל את בית המשפט להעדיף את שיקולי השיקום ולהימנע מגזירת דינו למאסר מאחורי סורג ובריח, ובסופו של יום, הנאשם לא השתקם, ופגע שוב בציבור בהיקף ניכר.

81. יש לזכור כי גם בהמשך התחשב בית המשפט בנאשם, ובשנת 2013 שוב העדיף את שיקולי השיקום לאחר שהנאשם הורשע בעבירות דומות, וגזר את דינו למאסר בדרך של עבודות שירות.

82. מנגד, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם שוחרר ממעצר בתיק זה (לאחר שהיה עצור כשלושה חודשים) לקהילה טיפולית, לפני מעל לשנה, ומאז, משך כשנה וחודשיים הנאשם שוהה בקהילה טיפולית, ועבר הליך טיפולי משמעותי ביותר.

83. לא ניתן להתעלם מהעובדה, שהנאשם, הלכה למעשה, בשל ביצוע העבירות דנן, נותק מסביבתו משך כשנה וחמישה חודשים (צירוף תקופת המעצר עם תקופת השהייה בקהילה הטיפולית) וניתן לראות בכך מעין מחיר בו נשא בגין ביצוע העבירות.

84. אכן, הנאשם קיבל הזדמנויות שיקומיות בעבר, ובסופו של יום, שב וחסא, ואולם, לא בלי היסוס, סבורני כי גם עתה, יש לנסות וליתן לנאשם הזדמנות נוספת. גזירת דינו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם והפעלת המאסר המותנה, ישיבו את הנאשם אל חיקה של חברה שולית שממנה יש לקוות כי למד להתנתק במהלך שהייתו בקהילה הטיפולית, ויש חשש של ממש כי החזרת הנאשם לחיקה של אותה חברה שולית, ככל שיכלא מאחורי סורג ובריח, תגדע את ההליך השיקומי ותחזיר את הנאשם לאחור.

85. לעניין זה יצוין כי כפי שציין בא כוח הנאשם, לא ניתן לאמץ את המלצת שירות המבחן. לנאשם מאסר על תנאי בר הפעלה בן 12 חודשים. ככל שיופעל, ממילא, אין מנוס מהחזרתו אל מאחורי סורג ובריח, וככל שיוארך, ממילא לא ניתן להטיל תקופת מאסר בפועל נוספת לרבות מאסר בדרך של

עבודות שירות (מה גם שממילא מאסר בעבודות שירות הינו עונש שאינו עומד ולו באופן מזערי בעקרון ההלימה שהתווה המחוקק ואינו משקף כלל את הענישה הראויה בעבירות אלו).

86. מנגד, טוב עשה בא כוח הנאשם שעה שהציע לקבוע תקופת מבחן משמעותית בת שנתיים חלף התקופה עליה המליץ שירות המבחן.

87. יש לזכור כי תקופת המבחן אינה מיועדת אך ורק לשם מיצוי האפיק הטיפולי, אלא משמעה גם השמת הנאשם במבחן, תוך שבהתאם להוראות סעיף 16 לפקודת המבחן [נוסח חדש] התשכ"ט - 1969; משמעה של ביצוע עבירה נוספת במהלך תקופת המבחן הינה אי עמידה בתנאי המבחן, ובית המשפט רשאי לגזור את דינו של הנאשם מחדש. דומה כי ראוי, בעניינו של הנאשם, מקום שלא בלי היסוס, מעדיף אני את שיקולי השיקום, ובשים לב לחומרת העבירות בהן הורשע, ולמתחם העונש ההולם בעניינו, כי לצד מתן ההזדמנות השיקומית לנאשם תעמוד לנגד עיני הנאשם הידיעה כי ככל שיבצע עבירה נוספת במהלך תקופת המבחן רשאי יהא בית המשפט לגזור את דינו מחדש ולדון אותו בתוך מתחם העונש ההולם תוך הפעלת המאסר המותנה ויכול וידיעה זו תסייע בהרתעת הנאשם מהתדרדרות מחדשת באותם רגעים קשים הצפויים להגיע במהלך ההליך השיקומי אותו הוא חווה.

88. לאור האמור לעיל, וכאמור, לא בלי היסוס, מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, ולדון את הנאשם לעונשים הבאים:

א. אני מורה על הארכת/חידוש המאסר על תנאי מת"פ 7333-12-12, למשך שנתיים נוספות מהיום.

ב. **צו מבחן למשך שנתיים מהיום. ואני מורה לשירות המבחן לדווח באופן מיידי לבית המשפט על כל הפרה או עמידה בתנאי צו המבחן, לרבות על ביצוע כל עבירה נוספת.**

מובהר לנאשם כי ככל שלא יעמוד באופן מלא בתנאי צו המבחן, לרבות התייצבות לכל מפגש טיפולי ו/או שיחה, ו/או מסירת כל בדיקה שיידרש, ו/או ככל שיבצע כל עבירה נוספת במהלך תקופת המבחן, רשאי בימ"ש להפקיע את צו המבחן, ולדון את הנאשם מחדש, תוך שמובהר לנאשם כי בהעדר שיקולי שיקום, ייאלץ בית המשפט לדון את הנאשם במסגרת מתחם העונש ההולם, לרבות הפעלת המאסר המותנה. במהלך הקראת גזר הדין הבהיר בית המשפט לנאשם רכיב זה, בשפה ברורה ופשוטה ויודא כי הנאשם הבין זאת.

מובהר לנאשם כי ביצוע עבירה נוספת במהלך תקופת המבחן מהווה אי עמידה במבחן ובנוסף לכל האמור לעיל, ככל שהנאשם יורשע בביצוע עבירה נוספת שתבוצע בתקופת המבחן, רשאי בית המשפט, בהתאם להוראות סעיף 16 לפקודת המבחן להטיל עונש על העבירות המקוריות במקום צו המבחן, כפי שרשאי היה בית המשפט להטיל עתה.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום לבית המשפט המחוזי בבאר-שבע. #3 <
עמוד 12

ניתנה והודעה היום כ"ח אלול תשע"ז, 19/09/2017 במעמד הנוכחים.

יואב עטר, שופט

הוקלדעלידינוריתג'רנו